

2005/2. sz. VÉLEMÉNY**az Európai Regionális Fejlesztési Alapra, az Európai Szociális Alapra és a Kohéziós Alapra vonatkozó általános rendelkezések megállapításáról szóló tanácsi rendeletjavaslatról (COM(2004) 492 végleges (2004. július 14.))**

(az EK-Szerződés 248. cikke (4) bekezdése második albekezdésének alapján)

(2005/C 121/02)

TARTALOMJEGYZÉK

	<i>Bekezdés</i>	<i>Oldal</i>
ÁLTALÁNOS ÉSZREVÉTELEK	1–29	15
RÉSZLETES ÉSZREVÉTELEK	30	18

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK SZÁMVEVŐSZÉKE,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 5., 10., 158–162. cikkeire, 248. cikke (4) bekezdése második albekezdésére, valamint 274. és 279. cikkeire,

tekintettel a Tanács 2002. június 25-i 1605/2002/EK, Euratom, az Európai Közösségek általános költségvetésére alkalmazandó költségvetési rendeletére ⁽¹⁾ és annak végrehajtási rendelkezéseire ⁽²⁾,

tekintettel a Tanácsnak a Számvevőszékhez 2005. január 3-án beérkezett véleménykérésére,

tekintettel a Bizottság általános rendeletjavaslatára ⁽³⁾,

tekintettel a strukturális és kohéziós alapok irányítására vonatkozó szabályozás módosítását célzó jogszabálycsomag-tervezetről készült részletes hatáselemzésre ⁽⁴⁾,

tekintettel a Bizottságnak az Európai Parlamenthez és a Tanácshoz címzett, a tagállamoknak és a Bizottságnak a strukturális és kohéziós alapok megosztott igazgatásában viselt felelősségéről szóló közleményére ⁽⁵⁾,

tekintettel a Bizottságnak az Európai Parlamenthez és a Tanácshoz címzett, „Közös jövőnk építése – A kibővített Unió politikai kihívásai és költségvetési eszközei” c. közleményére ⁽⁶⁾,

tekintettel a Bizottságnak az Európai Parlamenthez és a Tanácshoz címzett, a 2007–2013 közötti időszak pénzügyi tervéről szóló közleményére ⁽⁷⁾,

tekintettel a Számvevőszék 2004/2 sz. véleményére az ún. „single audit” modellről ⁽⁸⁾,

mivel az Európai Közösséget létrehozó szerződés 5. cikkének értelmében a Közösség azokon a területeken, amelyek nem tartoznak kizárólagos hatáskörébe, csak akkor és annyiban jár el, amennyiben a tervezett intézkedés terjedelme vagy hatása miatt az közösségi szinten jobban megvalósítható;

mivel az Európai Közösséget létrehozó szerződés 274. cikkének értelmében a Bizottság a költségvetést saját felelősségére hajtja végre, a hatékony és eredményes pénzgazdálkodás elveinek tiszteletben tartásával; valamint a tagállamoknak együtt kell működniük a Bizottsággal annak érdekében, hogy biztosítsák a költségvetési előirányzatoknak ezen alapelvekkel összhangban történő felhasználását;

⁽¹⁾ HL L 248., 2002.9.16.

⁽²⁾ A Bizottság 2002. december 23-i 2342/2002/EK, Euratom rendelete (HL L 357., 2002.12.31.)

⁽³⁾ COM(2004) 492 végleges, 2004. július 14.

⁽⁴⁾ SEC(2004) 924, 2004. július 14.

⁽⁵⁾ COM(2004) 580 végleges, 2004. szeptember 6.

⁽⁶⁾ COM(2004) 101 végleges, 2004. február 10.

⁽⁷⁾ COM(2004) 487 végleges, 2004. július 14.

⁽⁸⁾ HL C 107., 2004.4.30.

mivel az Európai Közösségek általános költségvetésére alkalmazandó költségvetési rendelet 53. cikke (3) bekezdésének értelmében a strukturális és kohéziós alapok területén a költségvetés végrehajtása a tagállamokkal megosztott igazgatással történik, és hogy ugyanezen rendelet 54. cikke előírja, hogy az átruházott végrehajtási feladatokat világosan meg kell határozni és teljesítésüket teljes mértékben felügyelni kell;

mivel az Európai Unió költségvetésének belső ellenőrzése csak akkor lehet hatékony és eredményes, ha világosan és ellentmondásmentesen tűzik ki a célokat, ha hatékony az együttműködés, ha állnak rendelkezésre információk a költségekről és a hasznorról, és ha a szabályokat következetesen alkalmazzák;

mivel az Európai Unió bevételeire és kiadásaira vonatkozó belső ellenőrzési rendszereknek ésszerű bizonyossággal kellene szolgálniuk arra nézve, hogy a bevételek beszedése és a kiadások teljesítése az érvényes jogszabályi rendelkezéseknek megfelelően és a lehető leggazdaságosabb módon történik,

ELFOGADTA A KÖVETKEZŐ VÉLEMÉNYT:

ÁLTALÁNOS ÉSZREVÉTELEK

Bevezetés

1. A rendeletjavaslat legfontosabb pontjaiban megerősíti a megelőző programozási időszakokban létrehozott szabályozási keretet. A tervezet célja ezenkívül a jelentős egyszerűsítés, különösen a pénzügyi eszközök és a témák megválasztása terén, általában pedig a végrehajtási, irányítási és ellenőrzési rendszerekben. A Számvevőszék különös figyelmet szentelt a pénzügyi irányítással és az ellenőrzéssel kapcsolatban javasolt intézkedések következményeinek.

A közösségi költségvetés végrehajtásának felelőssége

2. A közösségi költségvetés végrehajtásának jogi keretét az EK-Szerződés 274. cikke szabja meg, amelynek értelmében a Bizottság a költségvetést saját felelősségére, a tagállamokkal együttműködve hajtja végre, a hatékony és eredményes pénzgazdálkodás elveinek tiszteletben tartásával.

3. Ami a közösségi költségvetés különböző végrehajtási módjait illeti, a strukturális intézkedések az ún. megosztott igazgatású területek közé tartoznak, ahol a Bizottság „a végrehajtási feladatokat a tagállamokra ruházza át” ⁽⁹⁾. A strukturális intézkedések irányításával és ellenőrzésével a Bizottság több szervezeti egységen kívül nemzeti, regionális és helyi szinten tagállami hatóságok és szervezetek százai foglalkoznak. A jövőben ezek az intézkedések a közösségi költségvetés előirányzatainak közel felét is kitehetik majd.

⁽⁹⁾ Az Európai Közösségek általános költségvetésére alkalmazandó költségvetési rendelet 53. cikkének (3) bekezdése.

4. A strukturális alapokra vonatkozó jelenlegi szabályozás (1260/1999/EK rendelet) a következőképpen rendelkezik:

- a) „a szubszidiaritás elvét alkalmazva a támogatás végrehajtása a tagállamok feladata [...], a Bizottságra ruházott hatásköröknek, különösen az Európai Közösségek” általános költségvetése „végrehajtásának sérelme nélkül” (8. cikk (3) bekezdése);
- b) „a 8. cikk (3) bekezdésének sérelme nélkül [...] az irányító hatóság felelős az irányítás és a végrehajtás hatékonyságáért és szabályszerűségéért” (34. cikk (1) bekezdése);
- c) „a Bizottságnak az Európai Közösségek” általános költségvetése „végrehajtásáért való felelőssége sérelme nélkül, elsődlegesen a tagállamok vállalnak felelősséget a támogatások pénzügyi ellenőrzéséért” (38. cikk (1) bekezdése).

5. Az új rendeletjavaslat a 12. cikkében a költségvetési rendelet 53. cikke (3) bekezdésében szereplő megosztott igazgatást említi. A javaslat azonban sehol sem utal arra, hogy a végső felelősséget a Bizottság viseli. A 12. cikk (1) bekezdésének utolsó mondata szerint „a tagállamok és a Bizottság biztosítja a hatékony és eredményes pénzgazdálkodás elvének való megfelelést [...]”; a 12. cikk (2) bekezdése lényegében arra korlátozza a Bizottság felelősségét a költségvetés végrehajtása terén, hogy az „ellenőrzi a tagállamokban az irányítási és ellenőrzési rendszerek meglétét és megfelelő működését [...]”; a 69. cikk (1) bekezdése a tagállamokat jelöli meg egyedüli felelősként: „az operatív programok hatékony és eredményes pénzgazdálkodásáért és az alapjukul szolgáló ügyletek jogszerűségéért és szabályszerűségéért a tagállamok felelnek.” A tagállamok általános kötelezettségeként írja le továbbá a rendeletjavaslat annak szavatolását, hogy a támogatási intézkedések megfeleljenek a közösségi jognak (39. cikk f) pontja, 59. cikk a) pontja, 60. cikk b) pontjának ii. alpontja, 66. cikk (2) bekezdésének g) pontja). Az a tény azonban, hogy végrehajtási feladatokat a tagállamokra ruháznak, nem korlátozhatja a Bizottság végső felelősségét. Tekintve, hogy a tagállamok a közösségi pénzalapok kedvezményezettjei, de egyben az intézkedések megvalósításáért is felelősek, csak a Bizottság biztosíthatja a közösségi célkitűzések ellentmondásmentes és következetes érvényesülését. Ezért rendkívül fontos, hogy a Bizottság végső felelősségének a Szerződés 274. cikkében foglalt alapelve félreérthetetlenül kifejezésre jusson a tagállamok felelősséget tárgyaló cikkekben.

6. Le kell szögezni: ha végső szinten többé nem a Bizottság lenne felelős a költségvetés végrehajtásáért, akkor a Közösség pénzügyei – különösen a költségvetés-jóváhagyási eljárás – sokat veszítenének jelentőségükből. A költségvetési hatóságoktól érkező ajánlások (az EK-Szerződés 276. cikkének (3) bekezdése) ez esetben semmilyen gyakorlati következménnyel nem járnának.

A javasolt szabályozási keret

A megfelelő ellenőrzési keretrendszer feltételei

7. Hogy a Bizottság gyakorolhassa a költségvetés végrehajtására vonatkozó végső felelősségét, a rendeletjavaslatnak figyelembe kellene vennie a következő alapvető szempontokat, amelyekben a Számvevőszék 2004/2 sz., az ún. „single audit” modellről szóló véleménye alapul:

i. Az ellenőrzések gyakorisága

8. A jelenlegi szabályozás sehol nem utal a végső kedvezményezettnél végzendő ellenőrzések gyakoriságára. Ezt a Bizottság, illetve a tagállamok által viselt ellenőrzési költségek és a várható haszon közötti összehasonlítás alapján kellene meghatározni. A 61. cikk (1) bekezdése e) pontjának ii. alpontja és a 61. cikk (1) bekezdésének g) pontja csak közvetetten utal az elfogadható megbízhatósági és lényegességi küszöb meghatározásának kérdésére. Kívánatos volna, hogy az 58. cikk (6) bekezdésében említett végrehajtási rendelkezések egyértelmű kritériumokat szabjanak meg e tekintetben. Szükséges volna pontosan meghatározni az „ésszerű bizonyosság” és a „kérelem érvényessége” kifejezéseket is.

ii. Megfelelő standardok meghatározása

9. Nem eléggé pontos a „nemzetközileg elfogadott ellenőrzési standardokra” történő hivatkozás (a 61. cikk (1) bekezdésének a) pontja) ahhoz, hogy az ellenőrzési eljárások egységes normákra és alapelvekre épülhessenek. Helyes volna, ha a fent említett végrehajtási rendelkezések beiktatnának egy előzetes elfogadási eljárást is, amely mind a rendszerek, mind maguk a műveletek ellenőrzését felölelné.

iii. Az irányítási és ellenőrzési rendszerek felügyelete

10. A költségvetési rendelet 54. cikke előírja, hogy az átruházott végrehajtási feladatokat világosan meg kell határozni, és teljesítésüket teljes mértékben felügyelni kell. E rendelet végrehajtási rendelkezései 35. cikkének (1) bekezdése szerint megosztott igazgatás esetén a Bizottság a hatékony és eredményes pénzgazdálkodás elveivel összhangban először az eljárások és rendszerek meglétére, megfelelőségére és helyes működésére irányuló iratellenőrzést és helyszíni ellenőrzést végez azon szerveknél, amelyekre a végrehajtást átruházza. A rendeletjavaslat ezektől az elvektől annyiban eltér, hogy egy-egy operatív program bizottsági elfogadását megelőzően csupán a tagállamoknak kell biztosítaniuk, hogy az irányítási és ellenőrzési rendszereket létrehozták (70. cikk). Ilyen körülmények között kívánatos volna, hogy a Bizottságnak, ha nem is feltétlenül jóváhagyási eljárás keretében, de beleszólása legyen a nemzeti szintű irányítási és ellenőrzési szervek kijelölési eljárásába. Kívánatos volna ezenkívül egy nemzeti szintű közvetítő szerv létrehozása is, amely a közösségi szervek partnereként léphetne fel.

11. Egy olyan rendszerben, ahol a projekteket a nemzeti és regionális hatóságok irányítják, elengedhetetlen a közösségi

ellenőrzés jelentős erősítése ⁽¹⁾. A fentebb említett feltételek annál is fontosabbak, mert a jövőben a kiadások támogathatósági szabályait alapvetően nemzeti szinten fogják meghatározni.

A jogszerűséggel és szabályszerűséggel kapcsolatos felelősség

12. A költségvetési rendelet (a 60. cikk (1) bekezdése) szerint a kiadások jogszerűségéért és szabályszerűségéért az engedélyezésre jogosult tisztviselő felel. A rendelet azt is előírja (az 53. cikk (6) bekezdése), hogy megosztott igazgatás esetén a tagállamok rendszeres ellenőrzések során vizsgálják, hogy a közösségi költségvetésből finanszírozandó műveleteket helyesen hajtották-e végre, valamint megfelelő intézkedéseket hoznak a szabálytalanságok és csalás megelőzése érdekében, és adott esetben jogi lépéseket tesznek a jogalap nélkül kifizetett összegek visszaszerzésére.

13. E rendelkezések értelmében a rendeletjavaslat (a 69. cikk (1) bekezdése) szerint az operatív programok alapjául szolgáló ügyletek jogszerűségéért és szabályosságáért a tagállamok felelnek (lásd 5. bekezdés). A felelősségnek ez az átruházása a tagállamokra egyébként abból következik, hogy a 70. cikk szerint rájuk hárul az irányítási és ellenőrzési rendszerek jóváhagyása.

14. Való igaz, hogy a rendszerek helyes működését illető kétségek felmerülése, illetve feltárt vagy vélt szabálytalanságok esetén a Bizottság hattól tizenkét hónapig terjedő időszakra felfüggesztheti a kifizetést (89. cikk). Szükség esetén a tagállamok és a Bizottság pénzügyi korrekciókat is végrehajthatnak (a rendeletjavaslat 99. és 100. cikkei). Ezek az intézkedések azonban a mindennapos irányításban szükséges fegyelem mellett csak kiegészítő szerepet játszhatnak, és hatékonyságuk nagyban függ a végrehajtott ellenőrzések számától. Másrészt, mivel pénzügyi korrekciókra mindig csak az események után kerülhet sor, ezek egymagukban nem lehetnek képesek kiigazítani a rendeleti követelményeknek nem megfelelően végrehajtott műveletek valamennyi következményét.

A hatékony és eredményes pénzgazdálkodással kapcsolatos felelősség

15. A költségvetési rendelet 60. cikkének (1) bekezdése szerint az engedélyezésre jogosult tisztviselő a hatékony és eredményes pénzgazdálkodás elveinek tiszteletben tartásával hajtja végre a kiadásokat. A rendelet 27. cikke leszögezi, hogy a közösségi előirányzatok felhasználásának a gazdaságosság, a hatékonyság és az eredményesség elvei szerint kell végbemennie. E rendelkezés értelmében minden költségvetési tevékenységre egyedi, mérhető, elérhető, szakszerű és időzített célkitűzéseket kell megszabni. A Bizottságnak előzetes és utólagos értékeléseket kell készítenie, és ezek eredményeit ezután közölnie kell a kiadásokért felelős hatóságokkal, illetve a jogalkotó és költségvetési hatóságokkal.

16. A rendeletjavaslat a hatékony és eredményes pénzgazdálkodással kapcsolatos felelősséget a tagállamokra ruházza (69. cikk). E rendelkezés azonban csupán azt írja elő, hogy az érintetteknek „elegendő iránymutatásban” kell részesülniük az irányítási és ellenőrzési rendszerek létrehozásával kapcsolatban ahhoz, hogy azok biztosítsák a közösségi előirányzatok „hatékony és helyes” felhasználását. A hatékonyság tekintetében a rendeletjavaslat ⁽²⁾ szinte kizárólag csak az irányítási és ellenőrzési rendszereket említi, illetve közvetett módon azokat a rendszereket, amelyek pusztán a jogszerűséggel és a szabályszerűséggel kapcsolatosak. A rendeletjavaslat 59. cikke pusztán az irányító hatóságra ruházza a programok „hatékony, helyes és pontos” irányításának és végrehajtásának felelősségét, majd végül (az e) pontban) az előzetes értékelésekre vonatkozóan a Bizottság és a tagállam közötti megállapodással meghatározott minőségi standardokra utal.

17. Konkrétan az értékelésekkel kapcsolatban a rendeletjavaslat azt írja elő, hogy az alkalmazandó értékelési módszereket és standardokat (45. cikk (5) bekezdése) a Bizottság és a tagállamok közötti megállapodással határozzák meg (59. cikk e) pontja). Ezeknek a standardoknak a minősége különösen a tagállamok által elvégzendő előzetes értékelések keretében lesz fontos (46. cikk (2) bekezdése és 46. cikk (3) bekezdése), amelyeknek többek között azt kell megállapítaniuk, hogy mi a közösségi hozzáadott értéke ezeknek az operatív programok.

18. Ezért különösen fontos, hogy a Bizottság által a rendeletjavaslat 58. cikkének (6) bekezdése értelmében elfogadandó végrehajtási rendelkezések megadjanak minden, e célból szükséges pontosítást.

Az alátámasztó bizonylatok megőrzése

19. A rendeletjavaslat 88. cikke szerint a kiadásokkal kapcsolatos alátámasztó bizonylatokat a program lezárását követően legalább három évig a Bizottság és a Számvevőszék rendelkezésére meg kell őrizni. Mivel társfinanszírozott intézkedésekről van szó, ahol a kiadások támogathatóságát nagymértékben a nemzeti szabályozás határozza meg, kívánatos volna kifejezetten kimondani, hogy ez a hároméves határidő nem sérti az esetleg hosszabb határidőt szabó nemzeti szabályozásokat.

20. Ezek a megjegyzések az operatív programok részleges lezárásának esetére (97. cikk) is vonatkoznak. Ebben a sajátos esetben, az általános szabálytól (88. cikk) eltérve az alátámasztó bizonylatok megőrzési határideje a részleges lezárástól kezdve számítható (98. cikk (2) bekezdése). Ez igen hátrányosan érinti az operatív programnak, mint egésznek, a programozási időszak végén történő ellenőrzését, mivel a korábban lezárt intézkedések alátámasztó bizonylatai ekkor esetleg már nem fognak rendelkezésre állni. A Számvevőszék véleménye szerint ilyen esetben csorbulhat a Számvevőszéknek az EK-Szerződés 248. cikkében foglalt ellenőrzési joga.

Az intézkedések nagyobb hatékonysága

A programozás és a célok kitűzése

21. A Bizottság rendeletjavaslata szerint minden tagállamnak „nemzeti stratégiai referenciakeretet” kell kidolgoznia, mégpedig a Tanács által elfogadandó, „a gazdasági, társadalmi és területi kohézióról szóló stratégiai közösségi iránymutatásokkal”

⁽¹⁾ Lásd a 98/10. sz. véleményt az Agenda 2000 keretében tett egyes rendeletjavaslatokról (Strukturális alapok, 6.3. bekezdés), HL C 401., 1998.12.22.

⁽²⁾ Például a 57. cikk d), f), és h) pontjai, a 61. cikk (1) bekezdésének a) pontja, a 70. cikk (1) bekezdése, a 71. cikk (2) bekezdése, a 72. cikk (2) bekezdése.

összhangban (23. cikk). Itt azonban meg kell jegyezni, hogy a „nemzeti stratégiai referenciakeretben” nem történik említés az „európai területi együttműködés” célkitűzéséről.

22. A „nemzeti stratégiai referenciakeret” tartalma (az intézkedésekkel, az erőforrás-elosztással és az elvárt hatással kapcsolatban) nincsen olyan pontosan meghatározva, hogy az részletes információval szolgálhatna a nemzeti és regionális fejlesztési stratégiáról (25. cikk). Nem eléggé pontos a finanszírozandó intézkedések meghatározására szolgáló „tematikus és területi prioritások” kifejezés értelme sem. Fennáll egyébként annak a kockázata is, hogy a referenciakeretet csupán a társfinanszírozott intézkedések által érintett területekre alkalmazzák. Ez esetben a Bizottság, amelynek el kell fogadnia a referenciakeretet, nem tudna külön súlyt fektetni az operatív programok egyes konkrét aspektusaira.

23. Kívánnivalót hogy maga után az operatív programok részletessége is, mivel az egyes prioritások célkitűzéseinek megvalósítására irányuló különböző intézkedésekről semmilyen információt nem kérnek. Ez lehetetlenné teszi az intézkedések közötti választást. Az egyedi célokat a javaslat szerint a végrehajtásra, az eredményekre és a hatásra vonatkozó, korlátozott számú mutató révén számszerűsíténi. A jelenlegi szabályozástól eltérően nem szükséges leírni az egyes operatív programok irányítási módjairól (36. cikk). Ily módon valójában sem a „nemzeti stratégiai referenciakeret”, sem az operatív programok nem működne tovább a Bizottság irányítási és nyomonkövetési eszközeiként. Következésképp nem világos, hogyan tudna meggyőződni a Bizottság arról, hogy az operatív programok összehangolása nemzeti szinten megtörtént-e.

Az intézkedések jobb integrációja

24. A részletes hatáselemzés nem tárgyalja, hogy célszerű-e továbbra is különválasztva működtetni az Alapokat (hiszen az EK-Szerződés 161. cikke szerint az átcsoportosításuk is lehetséges volna), pedig ez a kérdés alapos elemzést érdemelné, amely mérlegelné a lehetséges döntések előnyeit és hátrányait. A részletes hatáselemzés szolgál azonban néhány érveléssel az Alapok összevonása mellett. Az elemzés állítása szerint a jelenlegi 2. célkitűzést illetően a finanszírozott projektek tematikájának szerteágazósága, illetve a zónákba csoportosítás okozta elaprózódásuk megakadályozta a megfelelő politikák megvalósítását. Ezenkívül a 3. célkitűzés keretében sem sikerült kellőképpen kihasználni az Európai Regionális Fejlesztési Alap (a továbbiakban: „ERFA”) és az Európai Szociális Alap (a továbbiakban: „ESZA”) közötti együttműködési lehetőségeket. Az elemzés ebből következően szükségesnek ítéli:

- az erősebb tematikus koncentrációt a versenyképesség növelése érdekében,
- az ERFA és az ESZA kiegészítő jellegének növelését a „Konvergencia” célkitűzésen kívül.

25. Az egyszerűsítési célkitűzés által sugallt „egy alap/egy operatív program” elvhez való ragaszkodás nem kedvez a szükséges együttműködési lehetőségek kibontakoztatásának.

26. Különösen azt nehéz megindokolni, hogy a „Konvergencia” célkitűzés keretében az ERFA és a Kohéziós Alap különválasztva működjenek. Ez a két alap lényegében ugyanazokban az operatív programokban jelenik meg és ugyanazokra a témákra terjed ki (közlekedési infrastruktúra, környezetvédelmi projektek/intézkedések). Projektjeik/intézkedéseik gyakran kiegészítik egymást (például a Kohéziós Alap finanszírozza egy autópálya egy részét, az ERFA a másikat). A két alap egyrészt a régiók/államok támogathatósági szintjében különbözik (ez a szint

az egy lakosra jutó GDP közösségi átlagának 75 %-a alatt [strukturális alapok], illetve a GNI 90 %-a alatt van [Kohéziós Alap]), másrészt a hozzájárulási plafonérték szintjében (51. cikk: 85 % a Kohéziós Alapnál, 75 % az ERFA-nál, habár egyes esetekben az ERFA-hozzájárulás maximuma elérheti a 85 %-ot (az 51. cikk (4) bekezdése és az 52. cikk (1) bekezdése), harmadrészt az előfinanszírozási összegek nagyságában (81. cikk), amely a strukturális alapok esetében 7 %-ot, a Kohéziós Alapnál pedig 10,5 %-ot tesz ki. Az ERFA intézkedéseit, illetve a Kohéziós Alap projektjeit gyakran ugyanazok a közintézmények irányítják. A „nagyobb projekt” és a „bevétel eredményező projekt” fogalma mind az ERFA-ra, mind a Kohéziós Alapra vonatkozik. A koherencia érdekében alkalmas volna legalább az ERFA-t és a Kohéziós Alapot egy alapba összevonni, hiszen a fent említett különbségek nem jelentenek nagyobb akadályt.

27. A rendeletjavaslat 3. cikkének (2) bekezdése alapján nehéz világos különbséget tenni az a) pontban, illetve a b) pontban említett intézkedések között. A tényleges különbség láthatóan a „területiségben” (támogatható területek), illetve a „pénzügyi jellegben” (a támogatás nagysága) rejlik.

28. Gyakorlati szempontból a 33. cikk rendelkezése (csak egy alap finanszíroz, másik alapból legfeljebb 5 % származhat) olyan nehézség, amely pusztán abból következik, hogy párhuzamosan több alap működik.

Megfelelő igazgatási struktúra a Bizottságnál

29. A Számvevőszék korábban már több ízben jelezte⁽¹⁾, hogy a programozás különböző szakaszaiban vagy az ellenőrzések végrehajtásánál felmerült késedelmek a Bizottság érintett részlegeinek tudhatók be. Ezért elengedhetlenné vált megfelelő igazgatási struktúrák és eljárások bevezetése. Ezenkívül több javasolt intézkedéssel (31. cikk (5) bekezdése, 32. cikk (2) bekezdése, 40. cikk (3) bekezdése, 85. cikk (2) bekezdése, 96. cikk (1) bekezdése) kapcsolatban pontos határidőket kellene megszabni. Hasznos volna ezenkívül, ha a különböző alapok illetékes részlegei egységesen határoznák meg a követendő ellenőrzési stratégiát, az erőforrás-elosztást és a megkövetelt megbízhatósági szintet.

RÉSZLETES ÉSZREVÉTELEK

30. Az alábbi táblázatban a Számvevőszék részletes észrevételei szerepelnek. Számos észrevétel egyes határidők hiányára vagy bizonyos kifejezések pontatlanságára vonatkozik. Az ilyen bizonytalanságok eltérő értelmezésekhez vezethetnek, ami alááshatja az illető rendelkezések jogi érvényét.

⁽¹⁾ Lásd például a 2001/10. sz. külön jelentést a Strukturális Alapok pénzügyi ellenőrzéséről (HL C 314., 2001.11.8.) és a 2003/7. sz. külön jelentést a Strukturális Alapok keretén belül a 2000–2006 közötti időszak segítségnyújtási programjának végrehajtásáról, HL C 174., 2004.7.23.

A BIZOTTSÁG RENDELETJAVASLATA	A SZÁMVEVŐSZÉK ÉSZREVÉTELEI
<p>3. cikk (1) bekezdése</p> <p>(1) A Közösség által a Szerződés 158. cikkével összhangban végrehajtott cselekvés célja a bővített Közösség gazdasági és társadalmi kohéziójának erősítése, hogy ezáltal támogassa a Közösség harmonikus, kiegyensúlyozott és fenntartható fejlődését. Ezt a cselekvést az alapok, az Európai Beruházási Bank (EBB) és más meglévő pénzügyi eszközök által nyújtott támogatással kell végrehajtani. A cél, hogy megfeleljenek a gazdasági, társadalmi és területi egyenlőtlenségek jelentette kihívásnak, amelyek különösen azokban az országokban és régiókban jelentek meg, amelyek fejlődése elmarad a többitől a gazdasági és társadalmi szerkezetátalakítás és az idősödő népesség problémája miatt. Az alapok keretében végrehajtott cselekvések – nemzeti és regionális szinten – magukban foglalják a fenntartható fejlődést célzó közösségi prioritásokat azáltal, hogy fokozzák a növekedést, a versenyképességet, és növelik a foglalkoztatást, a társadalmi integrációt és a környezetvédelmet és minőségét.</p>	<p>Az EK-Szerződés 158. cikkében említett cselekvésre történő utalás hiányos, mert a vidékfejlesztés kimaradt. Lejebb (3. cikk (3) bekezdése) azonban említésre kerül, hogy az alapok intézkedései a gazdaság diverzifikációja által megfelelő módon támogatják a vidéki és a halászatától függő, illetve a hegyvidéki területek megújulását.</p>
<p>3. cikk (2) bekezdése</p> <p>(2) Ebből a célból az ERFA, az ESZA, a Kohéziós Alap és az Európai Beruházási Bank (EBB) és más meglévő közösségi pénzügyi eszközök megfelelő módon hozzájárulnak a következő három célkitűzés megvalósításához:</p> <p>a) A „Konvergencia” célkitűzés arra irányul, hogy felgyorsítsa a konvergencia folyamatát a legkevésbé fejlett tagállamokban és régiókban azáltal, hogy a fizikai és emberi tőkébe való beruházás minőségének emelésével javítja a növekedés és a foglalkoztatás feltételeit, fokozza az innováció és a tudásalapú társadalom fejlődését, a gazdasági és társadalmi változásokhoz való alkalmazkodóképességet, a környezet védelmét és javítását, illetve a közigazgatás hatékonyságát. Ez az alapok elsődleges célkitűzése.</p> <p>(...)</p>	<p>A rendeletjavaslat „a közigazgatás hatékonyságát” a „Konvergencia” célkitűzés keretében finanszírozandó intézkedések közé sorolja. Érdemes volna jobban kifejteni az „igazgatási hatékonyságnak” a 25. cikk (3) bekezdésének b) pontjában és a 26. cikk (3) bekezdésének c) pontjában is megjelenő fogalmát, annál is inkább, mert a rendeletjavaslat az „igazgatási kapacitás” fogalmat is használja (44. cikk (1) bekezdése).</p>
<p>5. cikk (1) és (2) bekezdése</p> <p>(1) A „Konvergencia” célkitűzés szerint a Strukturális Alapokból támogatásra jogosult régiók az Európai Parlament és a Tanács 2003. május 26-i 1059/2003/EK rendelete értelmében a Statisztikai Célú Területi Egységek Nomenklatúrája II. szintjének (a továbbiakban: „NUTS II.”) felelnek meg, és amelyek esetében a vásárlóerő-paritásban mért egy főre jutó bruttó nemzeti termék (GDP), amelyet a legutóbbi három évre vonatkozó, [...] -án rendelkezésre álló közösségi adatok alapján számolnak ki, nem éri el a közösségi átlag 75 %-át.</p> <p>(2) A NUTS II. szintű régiók, amelyek esetében a vásárlóerő-paritásban mért egy főre jutó GDP, amelyet a legutóbbi három évre vonatkozó, [...] -án rendelkezésre álló közösségi adatok alapján számolnak ki, a közösségi átlag 75 %-a és [...] %-a között van, transznacionális és egyedi alapon jogosultak a Strukturális Alapokból nyújtott támogatásra.</p>	<p>Amennyiben a régiók támogathatóságát csak a GDP-küszöb alapján állapítják meg, elsikkad a fejlettségi különbségek többdimenziós jellege. Olyan tényezőktől sem szabad eltekinteni, mint az alapvető infrastrukturális felszereltség, a munkanélküliségi ráta, a termelékenység, a gazdasági szerkezet, az oktatás és képzés, a környezet minősége, a kivándorlás, valamint a kutatás és fejlesztés.</p>

A BIZOTTSÁG RENDELETJAVASLATA	A SZÁMVEVŐSZÉK ÉSZREVÉTELEI
<p>5. cikk (2) bekezdése</p> <p>(2) A NUTS II. szintű régiók, amelyek esetében a vásárlóerő-paritásban mért egy főre jutó GDP, amelyet a legutóbbi három évre vonatkozó, [...] -án rendelkezésre álló közösségi adatok alapján számolnak ki, a közösségi átlag 75 %-a és [...] %-a között van, transznacionális és egyedi alapon jogosultak a Strukturális Alapokból nyújtott támogatásra.</p>	<p>A mondatot ki kellene egészíteni a közösségi átlagra vonatkozó (második) százalékszámmal.</p>
<p>6. cikk (1) bekezdése</p> <p>(1) A „Regionális versenyképesség és foglalkoztatás” célkitűzés szerint a Strukturális Alapokból támogatásra jogosult területek az 5. cikk (1) és (2) bekezdése által nem érintett területek. A 25. cikkben említett nemzeti stratégiai referenciakeret benyújtásakor valamennyi érintett tagállam feltünteti a NUTS I. vagy NUTS II. régiót, amelynek tekintetében programot nyújt be az EFRA-ból történő finanszírozásra.</p>	<p>Megjegyzendő, hogy a „Regionális versenyképesség és foglalkoztatás” célkitűzés földrajzilag igen átfogó, vagyis nem szelektív jellegű. Ajánlatos volna ennél a célkitűzésnél is támogathatósági kritériumokat meghatározni.</p>
<p>7. cikk (1) és (2) bekezdése</p> <p>(1) A határokon átnyúló együttműködés céljából, a támogatásra jogosult területek a Közösség NUTS III. szintű, a belső és egyes külső szárazföldi határok mentén fekvő régiói, és a Közösség egyes NUTS III. szintű, a tengeri határok mentén fekvő, átlagban legfeljebb 150 km távolságra található régiói, figyelembe véve a lehetséges kiigazításokat, amelyek az együttműködés során biztosítják az összhangot és a folyamatosságot. E rendelet hatálybalépését követően a Bizottság – a 104. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban – haladéktalanul elfogadja a támogatható régiók jegyzékét. A jegyzék 2007. január 1-jétől 2013. december 31-ig érvényes.</p> <p>(2) A transznacionális együttműködés céljából, a Bizottság – a 104. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban – a 23. és a 24. cikkben említett közösségi stratégiai iránymutatások alapján elfogadja a támogatható transznacionális területek jegyzékét. A jegyzék 2007. január 1-jétől 2013. december 31-ig érvényes.</p>	<p>Az „Európai területi együttműködés” célkitűzés felvetését megelőzően az intézkedések koncentrációja érdekében elemezni kellett volna az érintett területek helyzetét, és világosan fel kellett volna mérni az igényeiket. A támogatható területek kiválasztására vonatkozó rendelkezéseket a rendelet által pontosan meghatározott és – ami különösen lényeges – súlyozott kritériumokkal kellene kiegészíteni.</p>
<p>10. cikk (3) bekezdése</p> <p>(3) A Bizottság minden évben európai szinten konzultál a társadalmi partnereket képviselő szervezetekkel az alapokból nyújtott támogatásról.</p>	<p>A 10. cikk (1) bekezdésének b) pontja gazdasági és társadalmi partnereket említ. Kívánatos volna, hogy a 3. bekezdés ugyanezt a kifejezést használja.</p>

A BIZOTTSÁG RENDELETJAVASLATA	A SZÁMVEVŐSZÉK ÉSZREVÉTELEI
<p>13. cikk</p> <p>(1) A Strukturális Alapokból származó hozzájárulások nem helyettesítik a tagállam közkiadásait vagy az annak megfelelő strukturális kiadásokat.</p> <p>(2) A „Konvergencia” célkitűzés által érintett régiók tekintetében a Bizottság és a tagállamok meghatározzák a közkiadások vagy az annak megfelelő strukturális kiadások azon szintjét, amelyet a tagállamoknak fenn kell tartani az érintett régiókban a programozási időszak folyamán. E kiadás mértékéről a tagállam és a Bizottság állapodik meg a 25. cikkben említett nemzeti stratégiai referenciakeretben.</p> <p>(3) A (2) bekezdésben említett kiadások szintjének legalább azonosnak kell lenni az előző programozási időszakra vonatkozó, reálértéken számított átlagos éves kiadásokkal. A kiadások meghatározásakor figyelembe kell venni azokat az általános makroökonómiai feltételeket, amelyek mellett a finanszírozást végrehajtják, továbbá figyelembe kell venni egyes különleges gazdasági helyzeteket, például a privatizációt vagy a tagállamok kivételes szintű közkiadásait vagy annak megfelelő strukturális kiadásait a korábbi programozási időszak során.</p> <p>(4) A Bizottság a tagállammal együttműködve igazolja az adicionalitást a „Konvergencia” célkitűzés tekintetében, féldőben 2011-ben, utólagosan 2016. június 30-ig. Amennyiben valamely tagállam 2016. június 30-án nem tudja bizonyítani, hogy tiszteletben tartotta a nemzeti stratégiai referenciakeretben megállapodott adicionalitást, a Bizottság a 101. cikkben megállapított eljárással összhangban pénzügyi korrekciót alkalmaz.</p>	<p>Az adicionalitás elvének alkalmazására vonatkozó ellenőrzési eljárás csak a „Konvergencia” célkitűzés keretében van előírva. A két másik célkitűzést illetően, amelyek az előirányzatoknak kb. 20 %-át teszik ki, nem terveznek ilyen rendelkezést. Csak a magyarázó feljegyzés (5.3. pont) említi, hogy ez az ellenőrzés az arányosság elvének értelmében a tagállamok feladata. Arról sincs rendelkezés, hogy a tagállamok tájékoztassák a Bizottságot ellenőrzéseik eredményeiről. Ez eltér a jelenlegi szabályozástól (az 1260/99/EK rendelet 11. cikkének (3) bekezdése).</p>
<p>13. cikk (3) bekezdése</p> <p>(3) A (2) bekezdésben említett kiadások szintjének legalább azonosnak kell lenni az előző programozási időszakra vonatkozó, reálértéken számított átlagos éves kiadásokkal.</p> <p>A kiadások meghatározásakor figyelembe kell venni azokat az általános makroökonómiai feltételeket, amelyek mellett a finanszírozást végrehajtják, továbbá figyelembe kell venni egyes különleges gazdasági helyzeteket, például a privatizációt vagy a tagállamok kivételes szintű közkiadásait vagy annak megfelelő strukturális kiadásait a korábbi programozási időszak során.</p>	<p>Potenciálisan túlzott mérlegelési szabadságra ad lehetőséget az a tény, hogy pontosabb meghatározás nélkül számításba lehet venni az általános makrogazdasági feltételeket, illetve egyes sajátos gazdasági helyzeteket.</p>

A BIZOTTSÁG RENDELETJAVASLATA	A SZÁMVEVŐSZÉK ÉSZREVÉTELEI
<p>16. cikk (1) bekezdése</p> <p>(1) A „Konvergencia” célkitűzés összes forrása a 15. cikk első bekezdésében említett források 78,54 %-át teszi ki (azaz összesen 264,0 milliárd eurót) és ezt az alábbi módon osztják el a különböző részek között:</p> <p>a) 67,34 % az 5. cikk (1) bekezdésében említett finanszírozás tekintetében, a tagállamonkénti indikatív bontás kiszámításához használt kritériumként a támogatható népességet, a nemzeti prosperitást és a munkanélküliséget felhasználva;</p> <p>b) 8,38 % az 5. cikk (2) bekezdésében említett átmeneti és különleges támogatás tekintetében, a tagállamonkénti indikatív bontás kiszámításához használt kritériumként a támogatható népességet, a nemzeti prosperitást és a munkanélküliséget felhasználva;</p> <p>c) 23,86 % az 5. cikk (3) bekezdésében említett finanszírozás tekintetében, a tagállamonkénti indikatív bontás kiszámításához használt kritériumként a népességet és – figyelembe véve a nemzeti prosperitás javulását a korábbi időszak során – az egy főre jutó GNI-t, valamint a területet felhasználva;</p> <p>d) 0,42 % az 5. cikk (4) bekezdésében említett finanszírozás tekintetében, a tagállamonkénti indikatív bontás kiszámításához használt kritériumként a támogatható népességet felhasználva.</p>	<p>Kívánatos volna megadni, hogy milyen módon súlyozzák azokat a kritériumokat, amelyek a forrásoknak a különböző részek közötti felosztását igazolják.</p>
<p>16. cikk (2) bekezdése</p> <p>(2) Az első bekezdés b) pontjában említett előirányzatok éves bontását 2007. január 1-jétől fokozatosan csökkenő mértékben kell megállapítani. A 2007. évi előirányzatnak alacsonyabbnak kell lenni mint 2006-ban, kivéve azokat a régiókat, amelyek 2000. január 1-jén a 1260/1999/EK rendelet szerint nem feleltek meg teljes mértékben az 1. célkitűzésnek, amely régiók esetében az előirányzatot 2007-ben tárgyilagosan és igazságosan állapítják meg.</p>	<p>A „tárgyilagosan és igazságosan” kifejezés jelentése pontosításra szorul.</p>
<p>17. cikk (1) bekezdése</p> <p>(1) A „Regionális versenyképesség és foglalkoztatás” célkitűzés összes forrásai a 15. cikk első bekezdésében említett források 17,22 %-át teszik ki (azaz összesen 57,9 milliárd eurót) és ezt az alábbi módon osztják el a különböző részek között:</p> <p>a) 83,44 % a 6. cikk (1) bekezdésében említett finanszírozás tekintetében, a tagállamonkénti indikatív bontás kiszámításához használt kritériumként a támogatható népességet, a regionális prosperitást, a munkanélküliséget, a foglalkoztatottság és a népsűrűséget felhasználva; és</p> <p>b) 16,56 % a 6. cikk (2) bekezdésében említett átmeneti és egyedi támogatás tekintetében, a tagállamonkénti indikatív bontás kiszámításához használt kritériumként a támogatható népességet, a regionális és nemzeti prosperitást és a munkanélküliséget felhasználva.</p>	<p>Kívánatos volna megadni, hogy milyen módon súlyozzák azokat a kritériumokat, amelyek a forrásoknak a különböző részek közötti felosztását igazolják.</p>

A BIZOTTSÁG RENDELETJAVASLATA	A SZÁMVEVŐSZÉK ÉSZREVÉTELEI
<p>17. cikk (2) bekezdése</p> <p>(2) Az (1) bekezdés a) pontjában említett előirányzatokat egyenlően kell elosztani az EFRA és az ESZA által finanszírozott programok között.</p>	<p>Kívánatos volna pontosítani, hogy milyen módon történik az EFRA és az ESZA közötti elosztás.</p>
<p>17. cikk (4) bekezdése</p> <p>(4) Az első bekezdés b) pontjában említett előirányzatok éves bontását 2007. január 1-jétől fokozatosan csökkenő mértékben kell megállapítani. A 2007. évi előirányzatnak alacsonyabbnak kell lenni mint 2006-ban, kivéve azokat a régiókat, amelyek a 1260/1999/EK rendelet szerint 2004-től kezdődően érintettek az 1. célkitűzés által, és amely esetében az előirányzatot 2007-ben tárgyilagosan és igazságosan állapítják meg.</p>	<p>A „tárgyilagosan és igazságosan” kifejezés jelentése pontosításra szorul.</p>
<p>22. cikk</p> <p>A Bizottság biztosítja, hogy az e rendelet szerinti, az alapokból a tagállamoknak biztosított összes éves juttatás, beleértve az ERFA által a(z) .../.../EK rendelet szerinti európai szomszédsági és együttműködési eszköz és a(z) .../.../EK rendelet szerinti előcsatlakozási eszköz határon átnyúló egységének biztosított hozzájárulást és az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alap (EAFRD) egy részéből a(z) .../.../EK rendelet szerinti, az EMOGA Garanciarészlegétől és az Európai Halászati Alapból (EFF) a(z) .../.../EK rendelet szerinti biztosított, a „Konvergencia” célkitűzéshez hozzájáruló támogatást, nem haladja meg az adott tagállam GDP-jének az intézményközi megállapodás elfogadásakor számított 4 %-át.</p> <p>Az előző bekezdésben említett, az alapoktól eltérő pénzügyi eszközökre vonatkozó rendeletek hasonló rendelkezést tartalmaznak.</p>	<p>Az alapokból az egyes tagállamoknak biztosított összes éves juttatást illetően itt nem jelenik meg újból az a (30) preambulumbekkezdésben kifejtett gondolat, hogy az éves előirányzatok elosztását a tagállamok felvevőképességétől tegyék függővé.</p>
<p>24. cikk</p> <p>A 23. cikkben említett közösségi stratégiai iránymutatásokat legkésőbb három hónappal e rendelet elfogadása után, a Szerződés 161. cikkében megállapított eljárásnak megfelelően fogadják el. Ezt a határozatot az <i>Európai Unió Hivatalos Lapjában</i> ki kell hirdetni. A közösségi stratégiai iránymutatások szükség esetén félideős felülvizsgálat tárgyát képezhetik a Szerződés 161. cikkében megállapított eljárásnak megfelelően, különösen a Közösség prioritásaiban bekövetkezett változások számbavétele céljából.</p>	<p>Megfontolást érdemelne az is, hogy a közösségi stratégiai iránymutatások esetleges módosítása milyen hatással volna a referenciakeretre. A referenciakeret felülvizsgálatáról egyik cikkben sem történik említés.</p>

A BIZOTTSÁG RENDELETJAVASLATA	A SZÁMVEVŐSZÉK ÉSZREVÉTELEI
<p>25. cikk (3) bekezdése</p> <p>(3) A nemzeti stratégiai referenciakeret stratégiai szakasza meghatározza a „Konvergencia” célkitűzéshez és a „Regionális versenyképesség és foglalkoztatás” célkitűzéshez választott stratégiát, az egyenlőtlenségek, gyengeségek és lehetőségek elemzése alapján bemutatva, hogy e választás hogyan van összhangban a közösségi stratégiai iránymutatásokkal, különösen az európai és a világgazdaság várható változásaihoz viszonyítva. Meghatározza a következőket:</p> <p>(...)</p> <p>b) csak a „Konvergencia” célkitűzés esetében: a tagállam igazgatási hatékonyságának erősítésére – az alapok kezelése tekintetében is – tervezett cselekvés, valamint a 46. cikk (1) bekezdésében említett értékelési terv;</p> <p>(...)</p>	<p>A szöveg szerint a választott stratégia keretében intézkedéseket terveznek „a tagállam igazgatási hatékonyságának erősítésére – az alapok kezelése tekintetében is”. E megfogalmazás szerint „a tagállam igazgatási hatékonyságának erősítése” az alapok irányításánál tágabb körre vonatkozik. Ez esetben viszont fennáll annak kockázata, hogy az intézkedések túl széles skáláját fogják finanszírozni.</p>
<p>25. cikk (3) bekezdése</p> <p>(3) A nemzeti stratégiai referenciakeret stratégiai szakasza meghatározza a „Konvergencia” célkitűzéshez és a „Regionális versenyképesség és foglalkoztatás” célkitűzéshez választott stratégiát, az egyenlőtlenségek, gyengeségek és lehetőségek elemzése alapján bemutatva, hogy e választás hogyan van összhangban a közösségi stratégiai iránymutatásokkal, különösen az európai és a világgazdaság várható változásaihoz viszonyítva. Meghatározza a következőket:</p> <p>(...)</p> <p>A monitoring lehetővé tétele érdekében az a) pontban említett prioritások fő céljait számszerűsíteni kell, valamint korlátozott számú teljesítési és hatásmutatót kell meghatározni.</p>	<p>Pontosabb meghatározás híján a „korlátozott számú” jelző nem elég világos. A legfontosabb az, hogy a választott mutatók megfelelően tudják tükrözni az elért eredményeket és azok hatását.</p>
<p>25. cikk (4) bekezdése</p> <p>(4) A „Konvergencia” célkitűzés és a „Regionális versenyképesség és foglalkoztatás” célkitűzés esetében az operatív szakasz tartalmazza a következőket:</p> <p>a) az operatív programok és az egyes alapokból származó indikatív éves összegek programonkénti felsorolása, biztosítva a megfelelő egyensúlyt a regionális és a tematikus cselekvés között. Ez a felsorolás tartalmazza a 49. cikkben említett nemzeti készletléti tartalék összegét is;</p> <p>(...)</p>	<p>A „megfelelő egyensúly” kifejezés jelentése pontosításra szorul.</p>

A BIZOTTSÁG RENDELETJAVASLATA	A SZÁMVEVŐSZÉK ÉSZREVÉTELEI
<p>26. cikk (2) bekezdése</p> <p>(2) A közösségi stratégiai iránymutatás elfogadását követően minden tagállam a lehető leghamarabb elküldi a Bizottságnak a nemzeti stratégiai referenciakeretere vonatkozó javaslatát. A tagállamok dönthetnek úgy, hogy ezzel egyidejűleg a 31. cikkben említett operatív programokat is benyújtják. A Bizottság ezt a javaslatot a partnerség keretében tárgyalja meg.</p>	<p>A „lehető leghamarabb” kifejezés helyett jobb volna pontos határidőt megjelölni.</p>
<p>30. cikk</p> <p>A Szerződés 159. cikkének második albekezdésében említett bizottsági jelentés tartalmazza különösen a következőket:</p> <p>a) feljegyzés a gazdasági és társadalmi kohézió terén történt előrehaladásról, beleértve a régiók szociális-gazdasági helyzetét és fejlődését, valamint a közösségi prioritások integrációját;</p> <p>b) feljegyzés az alapok, az EBB és más pénzügyi eszközök szerepéről, valamint más közösségi és nemzeti politikák hatásáról az elért előrehaladásra. A jelentés szükség esetén tartalmazza a gazdasági és szociális kohézió erősítése céljából elfogadandó közösségi intézkedésekre és politikákra vonatkozó esetleges javaslatokat. Szükség esetén javaslatot tesz emellett a kohézióról szóló stratégiai iránymutatásokban az új közösségi politikai kezdeményezésekhez kapcsolódó esetleges kiigazításokra. Benyújtásának évében a jelentés a 28. cikkben említett éves bizottsági jelentés helyébe lép. A jelentés a 29. cikkben megállapított eljárásnak megfelelően éves tárgyalás tárgyát képezi.</p>	<p>Kívánatos volna kifejezetten előírni, hogy a kohézióról szóló jelentés tárgyalja a kohézió területi dimenzióját is.</p>
<p>31. cikk (3) bekezdése</p> <p>(3) A tagállam a Bizottság 26. cikkben említett döntése után a lehető leghamarabb vagy az ugyanazon 26. cikkben említett nemzeti stratégiai referenciakeret bemutatásával egyidejűleg benyújtja a Bizottságnak operatív programra vonatkozó javaslatát, amely tartalmazza a 36. cikkben említett elemek mindegyikét.</p>	<p>A „lehető leghamarabb” kifejezés helyett jobb volna pontos határidőt megjelölni.</p>
<p>31. cikk (5) bekezdése</p> <p>(5) A Bizottság a tagállam általi formális benyújtását követően a lehető leghamarabb elfogadja az operatív programot.</p>	<p>A „lehető leghamarabb” kifejezés helyett jobb volna pontos határidőt megjelölni (jelenleg ez öt hónap).</p>
<p>32. cikk (2) bekezdése</p> <p>A Bizottság a kérelemnek a tagállam általi formális benyújtását követően a lehető leghamarabb határozatot fogad el az operatív program felülvizsgálata iránti kérelemről.</p>	<p>A „lehető leghamarabb” kifejezés helyett jobb volna pontos határidőt megjelölni.</p>

A BIZOTTSÁG RENDELETJAVASLATA	A SZÁMVEVŐSZÉK ÉSZREVÉTELEI
<p>35. cikk (4) bekezdése</p> <p>(4) Amennyiben a nagyobb projektek megítéléséhez helyénvalónak látja, a Bizottság felkérheti az EBB-t az említett projektek műszaki minőségének és gazdasági és pénzügyi életképességének vizsgálatára, különösen a végrehajtani vagy fejleszteni kívánt pontos pénzügyi tervezés eszközei tekintetében.</p>	<p>A (4) bekezdés nem olyan jellegű, mint a megelőző három bekezdés, és inkább a 40. cikk részeként lenne a helyén.</p>
<p>36. cikk (1) bekezdése</p> <p>(1) A „Konvergencia” és a „Regionális versenyképesség és foglalkoztatás” célkitűzéshez kapcsolódó operatív programok a következőket tartalmazzák:</p> <p>(...)</p> <p>c) információ a prioritásokról és azok egyedi céljairól. A célok lehetnek számszerűsítettek, a végrehajtásra, eredményekre és hatásra vonatkozó, korlátozott számú mutató használatával, figyelembe véve az arányosság elvét. A mutatóknak lehetővé kell tenniük a kiinduló helyzethez képest történt előrehaladás és a prioritásokat végrehajtó célok hatékonyságának felmérését;</p> <p>(...)</p>	<p>A „korlátozott számú mutató (...)” figyelembe véve az arányosság elvét” kifejezés jelentése pontosításra szorul.</p>
<p>36. cikk (4) bekezdése</p> <p>(4) Az ERFA által finanszírozott operatív programok ezenkívül a „Konvergencia” és a „Regionális versenyképesség és foglalkoztatás” célkitűzés esetében tartalmazzák:</p> <p>a) a régiók közötti együttműködést célzó cselekvéseket, legalább egy, más tagállamhoz tartozó régió részvételével minden regionális programban;</p> <p>(...)</p>	<p>Az itt tárgyalt intézkedések inkább az „Európai területi együttműködés” célkitűzés alá tartoznak.</p>
<p>40. cikk (3) bekezdése</p> <p>(3) A Bizottság a 39. cikkben említett összes információnak a tagállamok vagy az irányítóhatóság általi benyújtását követően minél előbb határozatot fogad el. A határozat meghatározza a fizikai tárgyat, azt az összeget, amelyre a prioritás társfinanszírozási rátája alkalmazandó, valamint az éves ütemtervet.</p>	<p>A „minél előbb” kifejezés helyett jobb volna pontos határidőt megjelölni.</p>

A BIZOTTSÁG RENDELETJAVASLATA	A SZÁMVEVŐSZÉK ÉSZREVÉTELEI
<p>45. cikk (3) bekezdése</p> <p>(3) Az (1) bekezdésben említett értékelési tevékenységeket az esetnek megfelelően a tagállam vagy a Bizottság felelősségi körében szervezik meg, az arányosság elvével összhangban és a tagállam és a Bizottság közötti partnerség alapján. Az értékeléseket független szakértők végzik. Az eredményeket nyilvánosságra hozzák, kivéve, ha az értékelésért felelős hatóság a dokumentumokhoz történő hozzáféréstől szóló 1049/2001/EK rendelettel összhangban ezt kifejezetten ellenzi.</p>	<p>„Az arányosság elve” kifejezés pontosításra szorul.</p>
<p>46. cikk (5) bekezdése</p> <p>(5) A programozási időszak során a tagállamok az operatív programok monitoringjához kapcsolódó eseti értékelést végeznek, ha a programok monitoringja a kezdeti célkitűzésekhez képest jelentős eltérést tár fel, illetve ha javaslat érkezik az operatív programok felülvizsgálatára. Az eredményeket elküldik az operatív program monitoringbizottságának és a Bizottságnak.</p>	<p>„A kezdeti célkitűzésekhez képest jelentős eltérés” és „az operatív programok lényegi felülvizsgálata” kifejezések pontosításra szorulnak.</p> <p>Az utóbbi megjegyzés csak a szöveg francia változatára vonatkozik, mert a „lényegi” jelző nem minden nyelvi változatban szerepel.</p>
<p>48. cikk</p> <p>(1) A 29. cikkben említett éves tárgyalás összefüggésében a Tanács a Szerződés 161. cikkében megállapított eljárásnak megfelelően 2011-ben felosztja a tagállamok között a 20. cikkben említett tartalékot, a kiinduló helyzethez viszonyított előrehaladás jutalmazására:</p> <p>a) a „Konvergencia” célkitűzés esetében a következő kritériumok alapján:</p> <ol style="list-style-type: none"> i. a NUTS II. szinten mért egy főre jutó bruttó nemzeti össztermék növekedése a közösségi átlaghoz viszonyítva, a 2004–2010. közötti időszakról rendelkezésre álló adatok alapján; ii. a foglalkoztatási ráta növekedése NUTS II. szinten, a 2004–2010. közötti időszakról rendelkezésre álló adatok alapján; <p>b) a „Regionális versenyképesség és foglalkoztatás” célkitűzés esetében a következő kritériumok alapján:</p> <ol style="list-style-type: none"> i. azon régiók arányában, amelyek 2007–2010. között az ERFA-ból kapott összegük legalább 50 %-át a [...]EK rendelet 5. cikkének (1) bekezdésében említett innovációs vonatkozású tevékenységekre fordították; ii. a foglalkoztatási ráta növekedése NUTS II. szinten, a 2004–2010. közötti időszakról rendelkezésre álló adatok alapján. <p>(2) A tagállamok az érintett összegeket az előző bekezdésben említett követelmények figyelembevételével osztják fel az operatív programok között.</p>	<p>A teljesítmény jutalmazására képzett tartalék felhasználása lényegében olyan kritériumok szerint történik, amelyeknél nehezen látható, hogy közvetlen kapcsolatuk volna a közösségi pénzügyi támogatást élvező intézkedésekkel. A GDP és a foglalkoztatottsági ráta alakulása az operatív programokon kívül számos, jóval összetettebb tényezőtől függ – ráadásul az előbbiek pénzügyi hatása általában korlátozottabb a közberuházások egészéhez képest. Megjegyzendő még, hogy az olyan értékelés, amely csak a mutatószámok javulását veszi figyelembe, korlátozó jellegű, hiszen a strukturális intézkedések hatása egy esetleges romlás lefékezésében is megnyilvánulhat.</p>

A BIZOTTSÁG RENDELETJAVASLATA	A SZÁMVEVŐSZÉK ÉSZREVÉTELEI
<p>50. cikk</p> <p>Az alapokból származó hozzájárulás arányait a következők figyelembevételével alakítják ki:</p> <p>a) az egyedi problémák súlya, különös tekintettel a gazdasági, szociális vagy területi jellegű problémákra;</p> <p>b) az egyes prioritások jelentősége a Közösség stratégiai iránymutatásaiban meghatározott közösségi prioritások szempontjából;</p> <p>c) a környezet védelme és fejlesztése, elsődlegesen az elővigyázatosság, a megelőző cselekvés és a szennyező fizet elve révén;</p> <p>d) a magánfinanszírozás mozgósításának aránya az érintett területeken, különösen a közszféra és magánszféra közötti együttműködés keretében.</p>	<p>Az alapokból származó hozzájárulás arányainak kialakításánál figyelembe vett kritériumokat pontosan kellene súlyozni.</p>
<p>54. cikk (2) bekezdése</p> <p>(2) A bevételt eredményező projektekre fordított közkiadást a beruházás költségéből a beruházásból egy megadott referencia-időszak során származó nettó bevétel piaci értékének levonásával számítják ki. A számítás figyelembe veszi az érintett beruházási kategória esetében rendszeresen elvárható nyereségeséget és a szennyező fizet elv alkalmazását, valamint szükség esetén a méltányosság elvét az érintett tagállam viszonylagos jólétéhez kapcsolódva.</p>	<p>Nincsen pontosan meghatározva, hogy mely kritériumok alapján kell alkalmazni a „szennyező fizet” elvet, illetve a tagállamok viszonylagos jólétéhez viszonyított méltányosság elvét. Ezeknél a projekteknél a Bizottságnak módszertani támogatást kellene biztosítania a támogatás szintjének meghatározásához (lásd a 40. cikk (2) bekezdését).</p>
<p>55. cikk (1) bekezdése</p> <p>(1) Egy kiadás akkor jogosult az alapokból származó hozzájárulásra, ha a kedvezményezett azt ténylegesen egy művelet végrehajtására fordította a 2007. január 1. és 2015. december 31. közötti időszakban. A társfinanszírozásban részesülő műveletek nem fejeződhetnek be a jogosultsági időszak kezdőnapja előtt.</p>	<p>Hasznos lenne rugalmasabbá tenni ezt a szabályt, hogy a finanszírozandó intézkedések előkészítő munkálatait is figyelembe lehessen venni. Ez esetben a támogathatósági időszak már 2006. július 1-jén kezdődhetne.</p>
<p>55. cikk (3) bekezdése</p> <p>(3) A kiadások támogathatóságára vonatkozó szabályokat nemzeti szinten állapítják meg, az egyes alapokra vonatkozó egyedi rendeletekben előírt kivételekre is figyelemmel. Ezek a szabályok az operatív program keretében bejelentett közkiadások egészére vonatkoznak.</p>	<p>Az „Európai területi együttműködés” célkitűzés keretében nehéz lesz a nemzeti támogathatósági szabályokat alkalmazni, mivel a finanszírozott műveletek több tagállamot is érintenek. A javaslat nincs figyelemmel erre a szempontra.</p>

A BIZOTTSÁG RENDELETJAVASLATA	A SZÁMVEVŐSZÉK ÉSZREVÉTELEI
<p>57. cikk (1) bekezdése</p> <p>(1) Az operatív programok tagállamok által létrehozott irányító és ellenőrző rendszerei biztosítják a következőket:</p> <p>a) az irányításban és ellenőrzésben érintett szervek funkcióinak egyértelmű meghatározása és az egyes szerveken belüli funkciók átlátható kiosztása;</p> <p>b) a funkciók egyértelmű szétválasztása az irányításban, a kiadások igazolásában és az ellenőrzésben érintett szervek között és az említett funkciók szétválasztása az egyes szerveken belül;</p> <p>c) minden szerv részére a rá osztott funkciók ellátásához szükséges megfelelő erőforrások;</p> <p>d) hatékony belső ellenőrzési intézkedések;</p> <p>e) megbízható számviteli, ellenőrző és pénzügyi beszámolási rendszerek számítógépes formában;</p> <p>f) hatékony beszámolási és ellenőrző rendszerek, amennyiben a feladatok végrehajtását átruházzák;</p> <p>g) eljárási kézikönyvek megléte a végrehajtandó funkciókhoz;</p> <p>h) hatékony intézkedések a rendszer helyes működésének ellenőrzésére;</p> <p>i) megfelelő ellenőrzési nyomvonalat biztosító rendszerek és eljárások;</p> <p>j) beszámolási és ellenőrző eljárások a szabálytalanságok esetére és a jogosulatlanul kifizetett összegek visszatérítésére.</p>	<p>A rendeletjavaslat ebben a j) pontban „szabálytalanságokat” említ. Hasznos volna itt pontos meghatározást adni, annál is inkább, mert a fogalom több bekezdésben is előfordul (például a 69. cikk (3) bekezdésében, a 73. cikk (4) bekezdésében, a 89. cikk (1) bekezdésében és a 99. cikkben). E rendelkezés célravezetőségét korlátozza az, hogy nem világos, milyen adatokat kell továbbítani.</p>
<p>57. cikk (2) bekezdése</p> <p>(2) Az (1) bekezdés b), c), d), f) és h) pontjában megállapított intézkedések arányosak az érintett operatív program szerinti közkiadással.</p>	<p>A rendeletjavaslat szerint az itt szereplő intézkedések közül többet az érintett operatív program szerinti közkiadásokkal arányosan kell megvalósítani. Ez azonban nem elég pontos meghatározás ahhoz, hogy következetesen lehetne alkalmazni. Különben is olyan rendelkezésekről van szó (funkciók szétválasztása, megfelelő erőforrások, belső ellenőrzési intézkedések, hatékony beszámolási és ellenőrző rendszerek), amelyek esetében nehéz arányos megvalósításról beszélni. Ez a kivétel ráadásul nem vonatkozik az eljárási kézikönyvekre, de itt sem áll rendelkezésre pontos meghatározás. Szükséges volna pontosítani azt is, hogy az arányosság elve alkalmazandó-e a 13. cikkre (az addicionalitás elve érvényesülésének ellenőrzése a „Konvergencia” célkitűzésére vonatkozóan), a 46. cikk (3) bekezdésére (az előzetes értékelés átfogó, illetve egyes programokra vonatkozó jellege), a 66. cikk (2) bekezdésére (az éves jelentés és a végső végrehajtási jelentés tartalma) és a 73. cikkre (az ellenőrző intézkedések) is.</p>

A BIZOTTSÁG RENDELETJAVASLATA	A SZÁMVEVŐSZÉK ÉSZREVÉTELEI
<p>61. cikk (1) bekezdése</p> <p>(1) Egy operatív program ellenőrző hatósága felelős különösen a következőkért:</p> <p>(...)</p> <p>b) annak biztosítása, hogy a műveletek ellenőrzését egy megfelelő minta alapján végzik el a bejelentett kiadások ellenőrzése céljából;</p> <p>(...)</p>	<p>A „megfelelő minta” fogalmát a végrehajtási rendelkezésekben meg kellene határozni. A követelmények semmiképpen nem lehetnek kevésbé szigorúak, mint amilyenek a 2000–2006-os időszakban voltak.</p>
<p>61. cikk (1) bekezdése</p> <p>(1) Egy operatív program ellenőrző hatósága felelős különösen a következőkért:</p> <p>(...)</p> <p>c) az a) és b) pontban említett ellenőrzéseket végrehajtó szervekre, a használni kívánt módszerre, a műveletek ellenőrzését szolgáló mintavételi módszerre és az ellenőrzések indikatív tervezésére kiterjedő ellenőrzési stratégia benyújtása a Bizottsághoz az operatív program jóváhagyásától számított hat hónapon belül, a fő szervek ellenőrzésének és az ellenőrzések egyenletes elosztásának biztosítása érdekében a programozási időszak során;</p> <p>(...)</p>	<p>Ez a bekezdés a „fő szervek” ellenőrzéséről rendelkezik, ám nem határozza meg, hogy mely szervekről is van szó.</p>
<p>61. cikk (1) bekezdése</p> <p>(1) Egy operatív program ellenőrző hatósága felelős különösen a következőkért:</p> <p>(...)</p> <p>e) 2008–2016. között minden év június 30-ig:</p> <p>i. egy éves ellenőrző jelentés összeállítása, amely megállapítja az operatív program tekintetében az előző év során az ellenőrzési stratégiának megfelelően elvégzett ellenőrzések eredményeit, és beszámol a program irányítási és ellenőrző rendszereiben feltárt esetleges hiányosságokról. A 2014. és 2015. évre vonatkozó információ szerepeltethető az érvényességről szóló nyilatkozatot kísérő zárójelentésben;</p> <p>ii. véleménynyilvánítás arra vonatkozóan, hogy az irányítási és ellenőrző rendszerek kellően hatékonyan működtek-e ahhoz, hogy ésszerű biztosítékkul szolgáljanak az adott évben a Bizottsághoz benyújtott kiadásigazoló nyilatkozatok helyességére és az azok alapjául szolgáló ügyletek jogszerűségére és szabályosságára;</p> <p>(...)</p>	<p>A Bizottságnak az operatív programok ellenőrzésére vonatkozóan nyert bizonyossága javarészt az ellenőrző hatóság által a Bizottsághoz eljuttatott, véleménnyel ellátott ellenőrzési jelentésen alapszik. E dokumentumok benyújtási határideje (június 30.) azonban nem teszi lehetővé, hogy ezeket akár a főgazdátok által kiadott éves nyilatkozatok keretében, akár a Számvevőszék megbízhatósági nyilatkozatának kidolgozása során figyelembe vehessék. <i>Mutatis mutandis</i> ugyanez az észrevétel vonatkozik a 66. cikkben említett éves jelentésre is.</p>

A BIZOTTSÁG RENDELETJAVASLATA	A SZÁMVEVŐSZÉK ÉSZREVÉTELEI
<p>63. cikk (2) bekezdése</p> <p>(2) A Bizottság egy képviselője saját kezdeményezésére tanácsadói minőségben részt vehet a monitoringbizottság munkájában. Az EBB és az EBA egy képviselője tanácsadói minőségben részt vehet a bizottságban azon operatív programok esetében, amelyekhez az említett intézmények hozzájárulnak.</p>	<p>A jelenlegi szabályozástól (lásd a 1260/1999/EK rendelet 35. cikkének (2) bekezdését) eltérően a Bizottság saját kezdeményezésére venne részt a monitoringbizottságban. Ez a bizottsági részvétel azonban ajánlatosnak tűnik, mert megkönnyíti mind az információcserét, mind azt, hogy a megfelelő intézkedésekre megfelelő időben sor kerüljön.</p>
<p>65. cikk</p> <p>(1) Az operatív program végrehajtásának minőségét az irányítóhatóság és a monitoringbizottság biztosítja.</p> <p>(2) Az irányítóhatóság és a monitoringbizottság a pénzügyi mutatók és a végrehajtás mutatói, az eredmények és az operatív programban meghatározott hatás alapján végzi el a monitoringot. Amennyiben a segítségnyújtás jellege lehetővé teszi, a statisztikai adatokat nemenkénti és a kedvezményezett vállalkozások mérete szerinti bontásban kell közölni.</p> <p>(3) A Bizottság a tagállamokkal együttműködésben megvizsgálja az operatív program ellenőrzéséhez és értékeléséhez szükséges mutatókat.</p>	<p>Alapelveként kellene leszögezni, hogy minden társfinanszírozott projektnek megvalósítási célkitűzésekkel kell rendelkeznie, és hogy a 65. cikk értelmében eredményértékelésnek kell alávetni. A prioritásokra alapozott irányítás valószínűleg csak túl általános jellegű információkat eredményezne.</p>
<p>66. cikk (2) bekezdése</p> <p>(2) Annak érdekében, hogy világos áttekintést adjanak az operatív program végrehajtásáról, az (1) bekezdésben említett jelentések tartalmazzák a következő információkat:</p> <p>(...)</p> <p>j) az operatív program végrehajtási időszakában az irányítóhatóságnak vagy más közhatóságnak visszafizetett támogatások felhasználása. A Bizottsághoz eljuttatott információk terjedelme arányos az érintett operatív program közkiadásának teljes összegével.</p> <p>(...)</p>	<p>Pontosítani kellene, hogy mit jelent az, hogy az eljuttatott információ „terjedelme arányos” az érintett közkiadások nagyságával.</p>

A BIZOTTSÁG RENDELETJAVASLATA	A SZÁMVEVŐSZÉK ÉSZREVÉTELEI
<p>73. cikk</p> <p>(1) Azon programok esetében, amelyeknél a közösségi alapokból származó társfinanszírozás szintje nem haladja meg az operatív program szerinti közkiadások 33 %-át, és az alapokból származó összeg nem haladja meg a 250 millió EUR-t, a 61. cikk c) és d) pontjában, valamint e) pontjának i. alpontjában említett rendelkezéseket nem kell alkalmazni.</p> <p>(2) Az (1) bekezdésben említett programok esetében a tagállam élhet azzal a lehetőséggel, hogy a nemzeti szabályok szerint hozza létre az 59. cikk b) pontjában és a 60. és 61. cikkben megállapított funkciók betöltésére szánt szerveket és eljárásokat. Amennyiben egy tagállam ezt a lehetőséget választja, az 58. cikk (1) bekezdése b) és c) pontjának és a 60. cikk (1) bekezdése c) pontjának rendelkezéseit nem kell alkalmazni. Amikor a Bizottság elfogadja az 59., 60. és 61. cikk végrehajtási szabályait, meghatározza azokat a rendelkezéseket, amelyek nem vonatkoznak az első albekezdésben említett választási lehetőséget gyakorló tagállamokra.</p> <p>(3) A 70. cikk (3) bekezdését értelemszerűen kell alkalmazni olyan esetekben, amikor egy tagállam a (2) bekezdés első albekezdésében említett választási lehetőséggel él.</p> <p>(4) Az (1) bekezdésben említett valamennyi operatív program esetében, és függetlenül attól, hogy a tagállam él-e a (2) bekezdésben említett választás lehetőségével, ha a rendszer megfelelőségére vonatkozó vélemény nem tartalmaz fenntartásokat, illetve ha a fenntartásokat a helyesbítő intézkedések meghozatalát követően visszavonták, a Bizottság tájékoztathatja az érintett tagállamot arról, hogy a bejelentett kiadások helyességének, jogszerűségének és szabályosságának megítélésében elsődlegesen az ellenőrző hatóság vagy – amennyiben a tagállam élt az említett választási lehetőséggel – a tagállam által kijelölt szerv véleményére fog támaszkodni, és saját helyszíni ellenőrzéseket csak kivételes körülmények esetén végez. Amennyiben olyan szabálytalanságokra utaló jelek vannak, amelyeket a nemzeti hatóságok nem tártak fel időben, vagy amelyekre nem alkalmaztak megfelelő helyesbítő intézkedéseket, a Bizottság a 71. cikk (3) bekezdésének megfelelően ellenőrzések elvégzésére kötelezheti a tagállamot, vagy a 71. cikk (2) bekezdésének megfelelően elvégezheti saját ellenőrzéseit, hogy bizonyítékot nyerjen. a bejelentett kiad helyességéről, jogszerűségéről és szabályosságáról</p>	<p>Ez a könnyített eljárás a 2000–2006-os időszakban elvileg 33 programra vonatkozóan, 10 tagállamban, 3,8 milliárd euro összegű közösségi támogatást illetően lenne alkalmazható (ami a 2000–2006 időszak közösségi támogatásainak 2 %-ával egyenlő). Mivel ez a lehetőség arra ösztönzi a tagállamokat, hogy használják ki a vele együtt járó egyszerűsítéseket, az eljárás több programot is érinthetne, mint amennyire a jelenlegi programozási időszak keretében elvileg számítani lehetne. Ilyen egyszerűsítés többek között az, hogy nem szükséges benyújtani ellenőrzési stratégiát és éves ellenőrzési jelentést (61. cikk (1) bekezdése), a nemzeti szabályozás alapján lehet kijelölni az irányítási és ellenőrzési szerveket (59–61. cikkek), nem szükséges kijelölni tanúsító hatóságot és ellenőrző hatóságot (58. cikk (1) bekezdése). Továbbá, ha a Bizottság már elfogadta a rendszerek megfelelőségét tanúsító szerv jelentését, akkor bizottsági ellenőrzésre csak kivételesen kerül sor.</p>
<p>73. cikk (2) bekezdése</p> <p>(2) Az (1) bekezdésben említett programok esetében a tagállam élhet azzal a lehetőséggel, hogy a nemzeti szabályok szerint hozza létre az 59. cikk b) pontjában és a 60. és 61. cikkben megállapított funkciók betöltésére szánt szerveket és eljárásokat. Amennyiben egy tagállam ezt a lehetőséget választja, az 58. cikk (1) bekezdése b) és c) pontjának és a 60. cikk (1) bekezdése c) pontjának rendelkezéseit nem kell alkalmazni. Amikor a Bizottság elfogadja az 59., 60. és 61. cikk végrehajtási szabályait, meghatározza azokat a rendelkezéseket, amelyek nem vonatkoznak az első albekezdésben említett választási lehetőséget gyakorló tagállamokra.</p>	<p>Szükséges az első mondatban említett lehetőség valamennyi kihatásának mérlegelése, ezért nem helyénvaló, hogy a nem alkalmazandó rendelkezéseket itt pusztán a később elfogadásra kerülő végrehajtási rendelkezésekre történő utalás révén határozzák meg.</p>

A BIZOTTSÁG RENDELETJAVASLATA	A SZÁMVEVŐSZÉK ÉSZREVÉTELEI
<p>73. cikk (4) bekezdése</p> <p>(3) A 70. cikk (3) bekezdését értelemszerűen kell alkalmazni olyan esetekben, amikor egy tagállam a (2) bekezdés első albekezdésében említett választási lehetőséggel él.</p> <p>(4) Az (1) bekezdésben említett valamennyi operatív program esetében, és függetlenül attól, hogy a tagállam él-e a (2) bekezdésben említett választás lehetőségével, ha a rendszer megfelelőségére vonatkozó vélemény nem tartalmaz fenntartásokat, illetve ha a fenntartásokat a helyesbítő intézkedések meghozatalát követően visszavonták, a Bizottság tájékoztathatja az érintett tagállamot arról, hogy a bejelentett kiadások helyességének, jogszerűségének és szabályosságának megítélésében elsődlegesen az ellenőrző hatóság vagy – amennyiben a tagállam élt az említett választási lehetőséggel – a tagállam által kijelölt szerv véleményére fog támaszkodni, és saját helyszíni ellenőrzéseket csak kivételes körülmények esetén végez.</p> <p>Amennyiben olyan szabálytalanságokra utaló jelek vannak, amelyeket a nemzeti hatóságok nem tártak fel időben, vagy amelyekre nem alkalmaztak megfelelő helyesbítő intézkedéseket, a Bizottság a 71. cikk (3) bekezdésének megfelelően ellenőrzések elvégzésére kötelezheti a tagállamot, vagy a 71. cikk (2) bekezdésének megfelelően elvégezheti saját ellenőrzéseit, hogy bizonyítékot nyerjen a bejelentett kiadások helyességéről, jogszerűségéről és szabályosságáról.</p>	<p>Az „időben” szó helyett jobb volna pontos határidőt megjelölni.</p>
<p>79. cikk</p> <p>A tagállamok meggyőződnek arról, hogy a fizetések teljesítéséért felelős szerv biztosítja, hogy a kedvezményezettek az állami alapokból származó hozzájárulások teljes összegét a lehető leggyorsabban egészében megkapják. Ezekből az összegekből nem vonnak le, nem tartanak vissza, és nem számítanak fel semmilyen olyan további külön díjat vagy más azonos hatású díjat, amely a kedvezményezettekhez eljutó összeget csökkenti.</p>	<p>A „lehető leggyorsabban” kifejezés helyett jobb volna pontos határidőt megjelölni.</p>
<p>85. cikk (2) bekezdése</p> <p>(2) Amennyiben az (1) bekezdésben említett feltételek valamelyike nem teljesül, a Bizottság a lehető leghamarabb tájékoztatja a tagállamot és a tanúsító hatóságot arról, hogy a kifizetés iránti kérelem elfogadhatatlan.</p>	<p>A „lehető leghamarabb” kifejezés helyett jobb volna pontos határidőt megjelölni.</p>
<p>90. cikk (1) bekezdése</p> <p>(1) A Bizottság úgy határoz, hogy az időközi kifizetések összegéből 20 %-ot visszatart a Bizottság részére történő visszatérítésre, amennyiben a 70. cikk (3) bekezdésében említett korrekciós cselekvési terv alapvető elemeit végrehajtották és az ellenőrző hatóságnak a 61. cikk e) pontjának i. alpontjában említett éves jelentésében megjelölt súlyos hiányosságokat helyreigazították, de ahhoz további módosítások elvégzésére van szükség, hogy a Bizottság ésszerű bizonyítékot nyerjen az irányítási és ellenőrző rendszereket illetően.</p>	<p>Kívánatos volna megemlíteni a 61. cikk e) pontjának ii. alpontjában szereplő „véleménynyilvánítást” is.</p>

A BIZOTTSÁG RENDELETJAVASLATA	A SZÁMVEVŐSZÉK ÉSZREVÉTELEI
<p>96. cikk (1) bekezdése</p> <p>(1) A Bizottság időben tájékoztatja a tagállamot és az érintett hatóságot a 92. cikkben említett automatikus kötelezettségvállalás-visszavonás alkalmazásának eshetőségéről. A Bizottság tájékoztatja a tagállamot és az érintett hatóságot az automatikus kötelezettségvállalás-visszavonásnak a birtokába jutott információk alapján megállapított összegéről.</p> <p>A tagállamnak az információ kézhezvételének napjától számítva két hónap áll rendelkezésére, hogy elfogadja az összeget, vagy benyújtsa az azzal kapcsolatos észrevételeit. A Bizottságnak a 92. cikkben megállapított határidőtől számított kilenc hónapon belül kell végrehajtania az automatikus kötelezettségvállalás-visszavonást.</p>	<p>Pontosítani kellene az „időben” szó értelmét.</p>
<p>97. cikk</p> <p>(1) A tagállam által megválasztott időszakonként sor kerülhet az operatív programok részleges lezárására.</p> <p>A részleges lezárás az olyan befejezett műveletekhez kapcsolódik, amelyek vonatkozásában legfeljebb az n-1. év december 31-éig sor került az utolsó részletnek a kedvezményezett részére történő kifizetésére. E rendelet alkalmazásában a műveletek akkor tekinthetők befejezettnek, ha a rendelet szerinti tevékenységeket ténylegesen elvégezték, és a kedvezményezett megkapta az utolsó részletet, vagy a kedvezményezett az irányító hatóságnak azonos erejű dokumentumot nyújt be.</p> <p>(2) A befejezett műveleteknek megfelelő kifizetések összegét a kiadások kimutatásában fel kell tüntetni.</p> <p>Részleges zárást abban az esetben lehet végrehajtani, ha az irányító hatóság az n. év június 30-áig megküldi a Bizottságnak a következőket:</p> <p>a) a műveletekhez kapcsolódó kiadásokra vonatkozó kimutatás;</p> <p>b) a programnak a 61. cikkben említett pénzügyi ellenőrző hatósága által kiadott nyilatkozata, amely igazolja a kiadásokról szóló kimutatás tárgyát képező ügyletek jogszerűségét és szabályszerűségét.</p>	<p>Lényeges, hogy a részleges programlezárásokkal kapcsolatos eljárások a kiadások jogszerűségére és szabályszerűségére vonatkozóan ugyanolyan mértékű bizonyossággal tudjanak szolgálni, mint amilyenrel az operatív program végleges lezárása utáni zárónyilatkozat szolgál, különösen az ellenőrzések gyakoriságára és kiterjedésére vonatkozóan.</p>

Ezt a véleményt a Számvevőszék 2005. március 18-i ülésén, Luxembourgban fogadta el.

a Számvevőszék részéről
Hubert WEBER
az elnök